अथेतिप्रकारांतरे अन्यथातु अनयाइज्ययायागेनापिउरुभारभरया अनेकांगसमृद्धयाऽपि भवतः समुपचितमपेक्षितंप्रयोजनंनैवपश्यामः ॥८॥ अत्रहेतुः आत्मनःस्वतएव अनुसवनंसर्वदा अंजसासाक्षात् बोभूयमानाअतिशयेनभवंतोयेऽशेषाःपुरुषार्थास्ते स्वरूपंयस्यपरमानंदस्य नचैवं सत्यपियागानर्थक्यमित्याहुः किंत्विति सकामानामस्माकमेवैतदुपपद्यतेनतवेत्यर्थः ॥ ९ ॥ स्वोपयोगमेवप्रदर्शयंति तद्यथेति परमेभ्योऽपिपर मपुरुषप्रकर्षयुक्तयाकरुणयाउपकल्पयिष्यन् संपादयिष्यन् चकारात्कामितंच नापचितःअनपचितःअपूजितएवपूजाऽनपेक्षत्वात् स्वयमेवो

अथानयाऽपिनभवतइज्ययोरुभारभरयासमुचितमर्थमिहोपलभामहे॥८॥ आत्मनएवानुसवनमंजसाबो भूयमानाशेषपुरुषार्थस्वरूपस्यकिंतुनाथाशिषआशासानामेतदभिसंराधनमात्रंभवितुमर्हति ॥९॥ तद्यथा बालिशानांस्वयमात्मनःश्रेयःपरमविदुषांपरमपरमपुरुषप्रकर्षकरुणयास्वमहिमानंचापवर्गाख्यमुपकल्प यिष्यन्स्वयंनापचितएवेतरवदिहोपलक्षितः ॥ १० ॥ अथायमेववरोत्यर्हत्तमयर्हिबर्हिषिराजर्षेर्वरदर्षभोभ गवान्निजपुरुषेक्षणविषयआसीत् ॥ ११ ॥ असंगनिशितज्ञानानलविधूताशेषमलानांभवत्स्वभावानामा त्मारामाणांमुनीनामनवरतपरिगुणितगुणगणपरममंगलायनगुणगणकथनोऽसि ॥ १२ ॥ अथकथंचि त्स्खलनक्षुत्पतनजृंभणदुरवस्थानादिषुविवशानांनःस्मरणायज्वरमरणदशायामपिसकलकश्मलनिरस नानितवगुणकृतनामधेयानिवचनगोचराणिभवंतु ॥ १३ ॥

पलक्षितःदृष्टोऽसि इतरवत्सापेक्षवत् ॥१०॥ यद्यपित्वंवरान्दातुमाविर्भूतोऽसि तथाऽपिहेअर्हत्तमराजर्षेर्बर्हिषियज्ञे निजपुरुषाणांत्वद्भक्तानाम स्माकमीक्षणविषयोभवान् यर्हियदाआसीत् तदाह्ययमेववरःसंजातः ॥ ११ ॥ दर्शनस्यदुर्लभतामाहुः असंगेनवैराग्येणनिशितंयत् ज्ञानंसएवा नलस्तेनविधूताअशेषामलायेषाम् अतोभवतइवस्वभावोयेषाम् तानेवाह आत्मारामाणामेवंभूतानांमुनीनामपिपरममंगलायनंगुणगणकथनमे वनतुदर्शनंयस्य अतस्तैरनवरतंपरिगुणिता अभ्यस्तागुणगणायस्येतिसंबोधनम् ॥ १२ ॥ दर्शनेनैवकृतार्थाअपिपरमेकंप्रार्थयंते अथेति स्मर णायविवशानांत्वांस्मर्तुमशक्तानां नः ॥ १३ ॥